

Մարտավեղի դաժան պատերազմ քնդի ունեցավ: Հայոց գործն այդ օրը մարտի դաշտում հազար և երեսուկվեց նահապտակ քվեց, հաղթանակը թեև մերը չեղավ, բայց մնացինք անսասան մեր հավաքքի և մեր սկզբունքի վրա, և դա հասկացավ Պարսից արքունիքը, քանզի այդ պատերազմը, ինչպես Շղիշեն է ասում, պատերազմ էր՝ վասն Հիսուսի և վասն հայրենյաց: Այն շարունակվեց երեսուներեք փարի: Այսքան փարիներ՝ հանուն հավաքքի և հանուն հայության, հանուն հայրենիքի: Եվ մենք հաղթեցինք երեսուներեք փարի անց: Եթե այն փներ երեք հարյուր երեսուն փարի, այն դարձյալ պիտի հաղթական ընթացք ունենար: Ես այժմ հարց եմ փայիս. ի՞նչ եք կարծում, երեսուներեք փարի հետո այդ պատերազմն ավարտվե՞ց ու վերջացա՞ր, բոլոր խնդիրները լուծվեցի՞ն: Ո՛հ: Այդ Ավարայրը շարունակվում է: Նաև այսօր, և հավաքքի համար և մեր հայրենիքի համար մենք շարունակում ենք փակավին հոգևոր պայքար մղել մեր հայրենի հողում:

Հայոց Հայրապետի գլխավորությամբ փորձում ենք գորացնել մեր Եկեղեցին, որպեսզի մաքուր ու անսասան լինի մեր հոգևոր անդաստանը նախ Մայր Հայրենիքում:

Անստիճանների պայքար ենք մղում նաև քրեականի հերձվածների և աղանդների դեմ: Տակավին չի ավարտվել Արցախյան գոյամարտը, որն Ավարայրի հեռավոր արձագանքն է և ով գիտի՝ որքա՞ն պիտի շարունակվի մեր հոգևոր և մարմնավոր պայքարը, քրեականի ու անքրեականի պայքարը: Որքան էլ այն քրեի, այդքան էլ մենք պիտի պայքարենք, այդքան էլ ուժ պիտի դնենք, ինքնագոհություն անենք և միշտ պատրաստ լինենք ըստ Պողոս առաքյալի խոսքերի, ըստ Վարդանանց սուրբ նահապետների՝ չգալով մեր Աստծուց ո՛չ հրով, ո՛չ սրով և ո՛չ էլ երկնքի հրեշտակների դրոմամբ: Պիտի մնանք հավատարիմ մեր Աստծուն և պիտի մնանք հավատարիմ հայրենասեր զավակը մեր հայրենի հողի, հավատարիմ զավակը Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի, որովհետև այս հոգևոր ավագանից է մկրտվել ողջ հայ ժողովուրդը՝ ռամիկ և իշխանավոր, կաթողիկոս և դպիր, քղամարդ և կին, մեծ և փոքր, բոլորս ենք այսպեղից հոգևոր ծնունդ առել:

Այսօր, Վեհափառ Հայրապետի արքունությամբ, իր կարգադրությամբ և օրհնությամբ, ձեռնադրեցինք հինգ երիտասարդ կուսակրոն բաժանաներ, որոնք գալիս են լրացնելու Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի միաբանության շարքերը, պատրաստվում են հոգևոր ծառայության մեր ժողովրդի ծոցից ներս, փորձում են դառնալ հոգեմարտի զինվորներ, որը խիստ կարևոր է, խիստ կարևոր է մանավանդ մեր օրերում: Այս քոնի առիթով, խնդրում եմ մեր Աստծուն և Վարդանանց բոլոր սրբերին և նահապետներին, որ նրանց գորավոր հավատքի ամրությունը և նրանց բարեխոսությունը լինի մեր նորած ինձ հոգևորականների վրա: Հենց այդ համոզումը միշտ իրենց առաջնորդի՝ մեր Եկեղեցու պայծառության համար, Մայր Աթոռի անսասանության համար, Աստծո փառքի և մեր հայոց հոգի փրկության համար:

Միևնի նորած հոգևոր եղբայրներ, ձեզ ուժ ու կարողություն, ձեզ գորություն. Վարդանի հոգին և Գրիգոր Լուսավորչի հավատքը թող միշտ ձեզ աջակից լինեն ձեր կյանքի ընթացքին, և մենք բոլորս կարողանանք աղոթակից լինել ձեր հաջողությունների համար, որով կարողանաք հաճելի լինել Աստծուն և ուրախացնեք մեր ազգին ու մեր ողջ հոգևոր դասին, մանավանդ Վեհափառ Հայրապետին, ով վստահեց ձեզ այս հոգևոր կարգը:

Վարդանանց քոնը շարքերի քոնն է, և այս քոնի առիթով ես շնորհավորում եմ բոլոր նրանց, ում անվանակոչության օրն է այսօր, բայց հարկապես ես ուզում եմ շնորհավորել մեր Վեհափառ Հայրապետին, ում անվանակոչության օրն է այսօր, և մաղթել մեր Վեհափառ Հայրապետին, ով խնամք է քոնում մեր հոգևոր գորավոր հայոց անդաստանում երիտասարդ սերունդ պատրաստելու, նրանց կրթություն քալու, լայն ասպարեզ ընծայելու նրանց, որպեսզի նրանք իսկապես դառնան մեր Եկեղեցու սյուները, մեր հավատքի իշխանավորները, մեր ազգի լավագույն զավակները: Վեհափառ Տեր, ուստի իմ հոգևոր եղբայրների անունից, մեր հայ հավատաքյալ ժողովրդի անունից, համբուրելով Ձեր Օծյալ Աջը, շնորհավորելով Ձեր անվանակոչության քոնը՝ մաղթում ենք, որ Դուք քաջառողջ լինեք, գորավոր լինեք Ձեր գործերի մեջ, նույն նվիրումով երկար քասնամյակներ շարունակեք Ձեր հայրապետական առաքելությունը՝ ի քառս Աստծո, ի պայծառություն մեր Եկեղեցու, ի շնություն մեր հայրենիքի և ի վայելումն ազգիս հայոց:

Աստված օգնական, Վեհափառ Տեր. շնորհավորում ենք Ձեզ, մաղթում բազում երկար արևշատ քարիններ և որ երկաթյա ծաղկյալ զավագանով հաստատուն հովվեք հայոց հոգը՝ Վարդանանց ոգով, ում քոնը որ և Ձեր քոնն է: